

PARTY GAMES

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΡΟΜΟΥ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ
ΤΩΝ ΣΕΙΡΩΝ **ΟΔΟΣ ΤΡΟΜΟΥ**
ΚΑΙ **ΑΝΑΤΡΙΧΙΛΕΣ**

P. A. STAIN

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

ΠΡΩΤΟ
ΜΕΡΟΣ

1

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Είδα τον Μπρένταν Φίαρ να μπαίνει με κάποιους φίλους του στο εστιατόριο που εργαζόμουν, όμως δεν είχα ιδέα πόσο θα άλλαζε η ζωή μου εκείνο το βράδυ. Ενώ σκούπιζα ένα τραπέζι, το βλέμμα μου τον ακολούθησε καθώς οδηγούσε τους τρεις φίλους του από τον στενό διάδρομο σε ένα σεπαρέ στο βάθος.

Πώς είναι δυνατόν μια τόσο φυσιολογική σκηνή να καταλήξει σε όλο εκείνο τον τρόπο – μέχρι και σε φόνο;

Ήξερα τα παιδιά που συνόδευαν τον Μπρένταν. Δεν έχουμε τις ίδιες παρέες, όλοι μας όμως είμαστε τελειόφοιτοι στο λύκειο του Σέιντισαϊντ. Χα! *Παρέες*. Ακούγεται σαν ανέκδοτο. Ας είμαι ειλικρινής. Έχω λίγους, καλούς φίλους, όχι όμως ολόκληρη *παρέα*.

Με λένε Ρέιτσελ Μάρτιν και είμαι δεκαεφτά. Μετά το σχολείο εργάζομαι ως σερβιτόρα στο Λέφτις, ένα στέκι λίγα τετράγωνα μακριά από το λύκειο. Και ναι, είναι κομματάκι άβολο να σερβίρω παιδιά που τα βλέπω όλη μέρα στο σχολείο.

Αν και μάλλον μόνο εγώ το σκέφτομαι αυτό. Κανένας άλλος δεν το σχολιάζει ούτε με δουλεύει. Πάντως, υπάρχουν φορές που νιώθω άβολα.

Θα έλεγα ότι δεν είμαι ο πιο χαλαρός άνθρωπος στον πλανήτη. Η μαμά λέει ότι είμαι πιο σφιγμένη κι από χορδές ρακέτας του τένις. Η αδελφή μου, η Μπεθ, επιμένει ότι δεν ισχύει κάτι τέτοιο. Λέει ότι είμαι απλώς ευαίσθητη.

Το σίγουρο είναι ότι μου λείπει η Μπεθ. Τον Σεπτέμβριο πήγε στο Όμπερλιν. Κέρδισε μια υποτροφία για να σπουδάσει φλάουτο. Είναι η έξυπνη και η ταλαντούχα της οικογένειας.

Ανέκαθεν είχαμε πολύ στενή σχέση. Είχε πει ότι θα μιλάμε στο Skype κάθε βράδυ. Όμως, εδώ και εβδομάδες δεν έχω νέα της.

Το κουδούνι της κουζίνας χτύπησε, σημάδι ότι κάποια παραγγελία ήταν έτοιμη. Μάζεψα μερικά πιάτα από το τραπέζι και στριμώχτηκα ανάμεσα στα παιδιά στον πάγκο, για να πάω στην κουζίνα.

Το Δέφτις είναι μικρό και πάντα ζεστό και γεμάτο ατμούς, ό,τι καιρό κι αν κάνει έξω. Όταν επιστρέφω σπίτι μετά τη δουλειά, αναγκάζομαι να κάνω μπάνιο για ώρα προκειμένου να ξεκολλήσω από το δέρμα και τα μαλλιά μου τη λιγδιάρικη μυρωδιά από τα χάμπουργκερ και τις τηγανητές πατάτες.

Σίγουρα πάντως είναι το αγαπημένο στέκι των λυκειό-παιδων κι ένας λόγος είναι το ότι βρίσκεται κοντά στο σχολείο. Όπως επίσης και το ότι είναι «Η πηγή του διπλού τοίζμπεργκερ με δύο δολάρια».

Δεν ξέρω ποιος το σκέφτηκε αυτό, αλλά ήταν ευφυής.

Είδα να μπαίνει μέσα η φίλη μου, η Έιμι Ο΄Μπράιαν. Με χαιρέτησε, αλλά δεν προλάβαινα να πάω να της πω ούτε ένα

γεια. Η Έλεν, η άλλη σερβιτόρα, τηλεφώνησε και δήλωσε άρρωστη, με αποτέλεσμα να σερβίρω σε όλο το μαγαζί.

Κουβάλησα μερικά τσιζμπεργκερ σε ένα τραπέζι κοντά στην είσοδο. Στη συνέχεια πήρα τέσσερις καταλόγους για να τους πάω στο τραπέζι του Μπρένταν Φίαρ. Μιλούσαν όλοι μαζί, γερμένοι πάνω από το τραπέζι, και ταυτόχρονα έριχναν κλεφτές ματιές γύρω τους, σαν να μην ήθελαν να τους ακούσουν. Η κουβέντα είχε ανάψει.

Όταν πλησίασα, σταμάτησαν να μιλάνε.

Είδα τον Κέρι Ρίτσερ, τον φόργουορντ στην ομάδα μπάσκετ επίλεκτων της πολιτείας. Φορούσε το καστανοκόκκινο και λευκό μπουφάν της ομάδας. Είναι τόσο ψηλόλιγνος, που τα πόδια του περίσσευαν από το σεπαρέ. Τα λευκά αθλητικά του παπούτσια πρέπει να ήταν τουλάχιστον 47 ή 48 νούμερο.

Δίπλα του καθόταν η Πάτι Μπέργκερ. Η Πάτι είναι ένα γλυκό, μελαχρινό κορίτσι, μικρόσωμο σαν κούκλα, με ψιθυριστή, κουκλίστικη φωνή και θανατηφόρα λακκάκια. Είναι τόσο αξιολάτρευτη, που σου 'ρχεται να τη σκοτώσεις. Με τη διαφορά ότι είναι το πιο καλοσυνάτο άτομο στον κόσμο, φιλικό και ζεστό.

Με την Πάτι μεγαλώσαμε μαζί, γιατί οι μαμάδες μας είναι κολλητές. Η αλήθεια είναι ότι στο σχολείο δεν έχουμε τις ίδιες παρέες. Πάντα όμως χαιρόμαστε όταν βλέπουμε – όποτε συναντιούνται οι οικογένειές μας.

Το ύψος της Πάτι παραπέμπει σε μαθήτρια πρώτης λυκείου. Αλήθεια. Θέλω να πω, πρέπει να είναι τουλάχιστον εξήντα πόντους πιο κοντή από τον Κέρι. Αλλά είναι πάντα

μαζί. Οι ίδιοι λένε ότι είναι απλώς καλοί φίλοι. Όμως, όλοι τούς έχουν δει να προχωράνε χέρι χέρι και να φιλιούνται στους διαδρόμους. Κατά τη γνώμη μου, η ιστορία περί καλών φίλων είναι κάτι σαν εσωτερικό αστείο.

Δίπλα στον Μπρένταν, ο Έρικ Φιν χτυπούσε ρυθμικά δυο δάχτυλα στην επιφάνεια του τραπεζιού. Ο Έρικ είναι μεγάλος και ζωηρός σαν αρκούδα, με σπαστά ξανθά μαλλιά, στρογγυλό πρόσωπο με φακίδες, βροντερή φωνή και ηχηρό γέλιο, που θυμίζει γκάρισμα. Είναι από εκείνα τα άτομα που τους αρέσει απλώς να γελάνε και να διασκεδάζουν.

Ποτέ μου δεν κατάλαβα πώς γίνεται να είναι κολλητοί με τον Μπρένταν Φίαρ. Είναι ακριβώς το αντίθετο. Πάντως είναι φίλοι από το δημοτικό.

Ο Μπρένταν έχει σπαστά μαύρα μαλλιά. Είναι χλωμός, με σοβαρό ύφος. Έχει ένα ντροπαλό χαμόγελο, αν και δεν το βλέπεις πολύ συχνά, και μιλάει ήρεμα. Μου αρέσουν τα μάτια του. Είναι ανοιχτά καστανά και ζεστά, κάπως ζαρωμένα και, όταν καρφώνονται πάνω σου, είναι σαν να διαβάξει τις σκέψεις σου.

Τέλος πάντων. Μήπως πήρατε είδηση ότι είμαι ερωτευμένη με τον Μπρένταν Φίαρ, και μάλιστα από τη δευτέρα γυμνασίου;

Φοράει μαύρα τζιν και μαύρα μπλουζάκια με λογότυπα από ηλεκτρονικά παιχνίδια. Είναι η διάνοια του σχολείου και γουστάρει τρελά τα ηλεκτρονικά παιχνίδια.

Μαζί με τον Έρικ και κάποιους άλλους φίλους παίζουν με τις ώρες το *World of Warcraft*, το *Grand Theft Auto* και ένα σωρό παιχνίδια φαντασίας και αγώνων ταχύτητας. Μόνο

γι' αυτά μιλάνε στο σχολείο. Και κάποιος μου είπε ότι ο Μπρένταν φτιάχνει δικά του και συνεργάζεται με μερικούς άλλους για να αναπτύξουν ένα διαδικτυακό ηλεκτρονικό παιχνίδι.

Πλησίασα στο σεπαρέ του, έχοντας τους καταλόγους στη μασχάλη της ερυθρόλευκης καρό στολής μου.

«Όπα». Σκόνταψα στα τεράστια παπούτσια του Κέρι και έπεσα στο τραπέζι.

Ωραία αρχίσαμε!

Ο Μπρένταν με άρπαξε από τα μπράτσα και με βοήθησε να ξαναβρώ την ισορροπία μου. «Ρέιτσελ, όλα καλά;» Τα σκούρα μάτια του καρφώθηκαν στα δικά μου.

Ένιωσα το πρόσωπό μου να φλέγεται. Μου άρεσε ο τρόπος που έλεγε το όνομά μου.

«Να πάω πιο μέσα μήπως θες να κάτσεις μαζί μας» είπε ο Έρικ. «Εκτός κι αν προτιμάς να καθίσεις στα γόνατά μου».

Ο Κέρι και η Πάτι γέλασαν.

«Τέλεια!» είπα. «Και θα μου βρεις άλλη δουλειά όταν μ' απολύσουν;»

Μου χάρισε ένα πονηρό χαμόγελο. «Όλο και κάτι έχω στο μυαλό μου».

«Άσε ήσυχη τη Ρέιτσελ» του είπε η Πάτι. «Δε βλέπεις ότι είναι απασχολημένη;»

«Θα μπορούσαμε ν' απασχοληθούμε οι δυο μας» απάντησε εκείνος.

Η Πάτι τον χτύπησε παιχνιδιάρικα. «Έρικ, δεν μπορείς μια φορά να μιλήσεις σοβαρά;»

«Ποιος είπε ότι αστειεύομαι;»

Με τον Έρικ ανταλλάσσουμε πειράγματα από την πρώτη γυμνασίου. Πάντα με φλερτάρει, αλλά το ίδιο κάνει με όλες τις κοπέλες. Καμία δεν τον παίρνει στα σοβαρά, γιατί ποτέ δε σοβαρολογεί.

Μοίρασα τους καταλόγους.

«Δουλεύεις κάθε μέρα μετά το σχολείο;» ρώτησε ο Μπρένταν.

Έγνεψα καταφατικά. «Ναι». Με το ένα χέρι μάζεψα τα μαλλιά από το μέτωπό μου. Το ένιωσα ιδρωμένο. Ήξερα ότι δεν ήμουν στα καλύτερά μου.

«Μέχρι τι ώρα;» ρώτησε ο Μπρένταν. Με παρατηρούσε εξεταστικά.

«Μέχρι τις δέκα».

«Ουάου. Πολλές ώρες. Πότε διαβάζεις;»

Ανασήκωσα τους ώμους. «Όποτε».

«Τι σημαίνει διαβάζω;» παρενέβη ο Έρικ. «Αξίζει να το δοκιμάσω;»

«Δε θα σου άρεσε» του είπε η Πάτι.

Ο Μπρένταν συνέχισε να με παρατηρεί σαν να είχε κάτι κατά νου.

«Δεσποινίς; Μας φέρνετε τον λογαριασμό;» Μια γυναίκα στο τραπέζι πίσω μου με χτύπησε με το δάχτυλο στον ώμο. Τρόμαξα και αναπήδησα.

«Βεβαίως. Μισό λεπτό» είπα. Η πόρτα χτύπησε με δύναμη καθώς μπήκε άλλη μια παρέα από λυκείοπαιδα. Το μαγαζί είχε αρχίσει να γεμίζει.

Στράφηκα ξανά προς τον Μπρένταν. «Έχετε αποφασίσει;» ρώτησα.

«Μήπως έχετε τσίζμπεργκερ;» ρώτησε ο Έρικ και μου χαμογέλασε ξανά.

Εντελώς ηλίθιο αστείο.

«Πρώτη φορά μού ζητάνε κάτι τέτοιο» απάντησα. «Θα ρωτήσω στην κουζίνα».

Ο Κέρι και η Πάτι γέλασαν. «Επιστρέφω σε λίγα λεπτά» είπα. Καθώς απομακρυνόμουν γύρισα φευγαλέα και είδα το βλέμμα του Μπρένταν να με ακολουθεί.

Έκανα τον λογαριασμό για το τραπέζι 4. Αναγκάστηκα να τον σκίσω την πρώτη φορά και να τον ξανακάνω, γιατί σκεφτόμουν τον Μπρένταν Φίαρ και, για να είμαι ειλικρινής, το χέρι μου έτρεμε λιγάκι. Μάλλον ταράζομαι εύκολα.

Θέλω να πω, είμαι σίγουρη ότι οι ματιές του ήταν όλο υπονοούμενα.

Ρέιτσελ, προσπαθούσε απλώς να σε κάνει να νιώσεις καλύτερα, αφού παραλίγο να πέσεις φαρδιά πλατιά πάνω του.

Μήπως είχα φανταστεί τις όλο υπονοούμενα ματιές; Τι λένε τα γεγονότα; Δε διαθέτω και πολύ μεγάλη αυτοπεποίθηση. Εμφανισιακά θεωρώ ότι είμαι εντάξει. Όχι για εμφανίσεις στο κόκκινο χαλί ή κάτι τέτοιο. Έχω ίσια ξανθά μαλλιά, τα οποία συνήθως πιάνω σε μια απλή αλογοουρά, ανοιχτά γαλάζια μάτια και ωραίο χαμόγελο. Θεωρώ ότι η μύτη μου είναι στραβή. Και έχω κάπως τετράγωνο πιγούνι, το οποίο και μισώ. Όταν νιώθω πραγματικά χάλια, σκέφτομαι ότι το πρόσωπό μου θυμίζει τσεκούρι με μάτια.

Πάντως η Μπεθ λέει ότι είμαι πολύ όμορφη. Λέει ότι μοιάζω στη Ρις Γουίδερσπουν. Πάντα ξέρει πώς να μου φτιάχνει το κέφι.

Είδα τον Μπρένταν και τους φίλους του να κουβεντιάζουν σοβαρά. Μέχρι και ο Έρικ είχε σοβαρέψει. Τι να συζητούσαν άραγε;

Χτύπησε το κουδούνι της κουζίνας. Πήγα βιαστικά στο πάσο για να πάρω την παραγγελία. Ο Λέφτι με κοίταξε με μισόκλειστα μάτια από την κουζίνα. Το στενό του πρόσωπο ήταν κατακόκκινο και λουσμένο στον ιδρώτα. Φοράει πάντα ένα τζόκεϊ γυρισμένο ανάποδα στο караφλό του κεφάλι.

«Όλα καλά, Ρέιτσελ;»

«Πολλή δουλειά» είπα. «Αλλά τα καταφέρνω. Εγώ...»

Ο Λέφτι δεν περίμενε ν' ακούσει την απάντησή μου. Είχε επιστρέψει στη σχάρα.

Ξανάπιασα δουλειά. Μέχρι στιγμής είχα καταφέρει να μπερδευτώ ελάχιστες φορές.

Το εστιατόριο είχε αδειάσει κάπως όταν ο Μπρένταν και οι φίλοι του ετοιμάστηκαν για να φύγουν. Μου χαμογέλασαν και με χαιρέτησαν με νεύματα καθώς πήγαιναν προς την έξοδο.

«Θες να σου δώσω κάτι έξτρα;» είπε ο Έρικ.

«Και το ρωτάς;» αποκρίθηκα.

«Μια συμβουλή: να κοιτάς κι απ' τις δυο πλευρές του δρόμου πριν περάσεις απέναντι». Γέλασε με το ηλίθιο αστείο του.

Με έκπληξη είδα τον Μπρένταν να μένει πιο πίσω για να μου μιλήσει. Για άλλη μια φορά με κάρφωσε με το βλέμμα του, σαν να ήθελε να διαβάσει τις σκέψεις μου.

Μπορεί να κοιτάζει επίμονα τους πάντες. Μάλλον δεν το συνειδητοποιεί καν.

Ένωσα ένα μικρό πετάρισμα στο στήθος. «Όλα ήταν καλά;» ρώτησα.

Έγνεψε καταφατικά. «Φυσικά». Μετακίνησε το βάρος του. Ξαφνικά έδειξε να αισθάνεται άβολα. «Λοιπόν... δουλεύεις εδώ κάθε βράδυ;»

«Όχι πάντα. Εξαρτάται κι από τους άλλους. Κάποιες φορές δουλεύω και το Σάββατο. Χρειάζομαι τα χρήματα για να βοηθάω την οικογένεια. Τα πράγματα είναι κάπως στριμωγμένα και θέλω... ξέρεις... να βάζω ένα χεράκι».

Όχι τόσες πληροφορίες, Ρέιτσελ.

Έγνεψε καταφατικά και έξυσε τα σκούρα μαλλιά του. «Κάνεις κι εσύ το μάθημα Διεθνούς Πολιτικής, έτσι δεν είναι;»

«Ναι. Με την κυρία Ρίγκμπι. Έχει πλάκα. Μ' αρέσει».

«Μερικά παιδιά τη θεωρούν πολύ σέξι» είπε. Χαμογέλασε ντροπαλά.

Κάποιος έριξε το αναψυκτικό του σ' ένα τραπέζι κοντά στον πάγκο. Άκουσα το ποτήρι να γίνεται θρύψαλα στο πάτωμα. Μερικά παιδιά γέλασαν.

«Θέλω να σε ρωτήσω κάτι» συνέχισε ο Μπρένταν. Έχωσε τα χέρια στις τσέπες του τζιν. «Θα κάνω ένα πάρτι για τα γενέθλιά μου. Κλείνω τα δεκαοχτώ. Το Σάββατο».

«Να ζήσεις» είπα. Άβολα.

«Η οικογένειά μου έχει ένα τεράστιο θερινό εξοχικό στο νησί Φίαρ. Ξέρεις. Στη μέση της λίμνης. Θα το χρησιμοποιήσουμε για το πάρτι. Όλη τη νύχτα. Το πάρτι είναι ολονύχτιο».

Χτύπησε το κουδούνι της κουζίνας. Κι άλλα τοίζμπεργκερ για σερβίρισμα.

Ο Μπρένταν έγειρε μπροστά. «Θα τα καταφέρεις να έρθεις;»

Η καλύτερη μέρα της ζωής μου;

«Αυτό το Σάββατο;» είπα. Η φωνή μου ακούστηκε λίγο πιο ψιλή απ' το συνηθισμένο.

Έγνεψε καταφατικά. «Θα στείλω ένα σκάφος για να παραλάβει τον κόσμο από την αποβάθρα της λίμνης στο τέλος της οδού Φίαρ, στις δύο».

«Ναι» είπα. «Μπορώ. Έι, σ' ευχαριστώ για την πρόσκληση».

«Το πάρτι θα είναι απίστευτο» είπε. «Μ' ένα σωρό παιχνίδια».

Ο Λέφτι χτύπησε το κουδούνι μερικές φορές.

«Πρέπει να επιστρέψω στη δουλειά» είπα.

Ο Μπρένταν έγνεψε καταφατικά. «Τα λέμε το Σάββατο». Αμέσως μετά άπλωσε το χέρι και με το δάχτυλο σκούπισε μια σταγόνα ιδρώτα από την άκρη της μύτης μου.

Είχα μείνει με το στόμα ανοιχτό και τον κοίταξα να γυρίζει και να πηγαίνει προς την πόρτα.

Ένωθα ακόμη το άγγιγμά του στη μύτη μου. Πήγα προς το πάσο της κουζίνας. Ο Μπρένταν Φίαρ μόλις με κάλεσε στο πάρτι για τα γενέθλιά του.

Πλησίασα στον πάγκο, όμως ένα χέρι με άρπαξε από τον καρπό και με τράβηξε προς τα πίσω.

Και μια φωνή μού ψιθύρισε στο αυτί: «Ρέιτσελ, μην πας».

PARTY GAMES

ΤΙΣΧΝΙΔΙΑ ΤΡΟΜΟΥ

Οι φίλοι της προειδοποιούν τη 17χρονη Ρέιτσελ να μην πάει στο πάρτι γενεθλίων του Μπρένταν Φίαρ, στην έπαυλη της οικογένειας στο μυστηριώδες νησί Φίαρ. Όμως η Ρέιτσελ είναι ερωτευμένη μαζί του και ενθουσιάζεται με την πρόσκληση. Ο Μπρένταν έχει σχεδιάσει ένα σωρό παιχνίδια για το πάρτι. Ωστόσο, ένα παιχνίδι που δεν το σχεδίασε κανείς ξεκινάει αναπάντεχα, το παιχνίδι του θανάτου. Καθώς οι καλεσμένοι αρχίζουν να δολοφονούνται ο ένας μετά τον άλλον, η Ρέιτσελ διαπιστώνει με τρόπο ότι τόσο η ίδια όσο και οι υπόλοιποι έφηβοι είναι παγιδευμένοι μαζί με κάποιον που μάλλον θέλει να τους σκοτώσει όλους. Πώς μπορούν να γλιτώσουν από αυτό το θανάσιμο παιχνίδι, στο μυστηριώδες νησί όπου τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται;

*Ο Ρ. Λ. Στάιν μετά από δύο δεκαετίες επιστρέφει θριαμβευτικά στην εξαιρετικά πετυχημένη σειρά **Οδός Τρόμου**, απ' όπου ξεκίνησε την καριέρα του ως συγγραφέας ιστοριών θρίλερ για το εφηβικό κοινό.*

ISBN: 978-618-03-0238-7

9 786180 302387

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. 80238